TRAFİK
OYUNU
ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
Sayı:
36
1960
75
Krş.
Sükrü
Ikiz

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F.VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

48

İHTİYAR KORSAN'IN KITIR HAKKINDAKİ SÖZLERİ KISA ZAMANDA ADADAKİ BÜTÜN KORSANLAR ARASINDA YAYILMIŞTI. ŞİMDİ HERKES ONA HAK VERİYORDU.. CİĞERDELEN CÜMLESİNİ ÇİĞNETİP.. GEÇMİŞTİ.. İÇLERİNDE DİŞ BİLEMEĞE BAŞLAYANLAR BİLE VARDI.. İRİ BİR KORSAN:

ONA HESAP SORMALI YIZ.. YA BU ÇOCUKTAN VAZGEÇMELİ, YA DA BURADAN PALAMARLARI ÇÖZMELİDİR ARKADAŞLAR!

DOĞRU! İYİ SÖYLEDİN ARKADAŞ

CİĞERDELEN'İN YANINDA

REİS... SENİN ADAMLARIN ARASINDA BAZILARI BAŞ KALDIRIYORMUŞ DİYE İŞİTTİM.. DOĞRU MU ACABA?..

BAŞ MI KALDIRIYORLARMIŞ.. NERE DE? BU GÜNE KADAR HİÇ BÖYLE BİRŞEY OLMAMIŞTI SÖYLEDİKLERİN DOĞRU İSE, ONLARI MUTLAKA BİR KIŞKIRTAN VAR.. GEL BE NİMLE..

CİĞERDELEN'LE KITIR, BAŞKALDIRAN İHTİYAR KORSANIN YANINA GELDİKLERİ VAKİT, İKİSİNİN DE SİLÂHLARI VE PALALARI ELLERİNDEYDİ..

NE OLUYOR BAKALIM BURADA?..

HAKKIMIZ OLAN BİRŞEYİ SENDEN İSTEMEĞE KARAR VERDİK CİĞERDELEN!

CİĞERDELEN ÂNİ BİR HAREKETLE İHTİYARIN BAŞINI GÖVDESİNDEN AYIRIVERDİ PALAŞI İLE.. ONU DİNLEMEK LÜZUMUNU BİLE HİSSETMEMİŞTİ..

SENİN İNTİKAMINI ONDAN ALACAĞIM BABACIĞIM..

BU ARADA, GERİLERDEN GENÇ BİR KORSAN GELEREK, İHTİYARIN CANSIZ VÜCUDUNA KAPANDI VE ANCAK KENDİSİNİN İŞİTEBİLECEĞİ BİR SESLE MIRILDANDI:

DEVAMI VAR

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960 YAZLIĞI

Çıktı

Tükenmeden bir tane alınız

Fiatı 5 Lira

1960 YAZLIĞI BİR HÂRİKADIR

NİHAT ÖCAL

ÇOCUK Kahramanlar

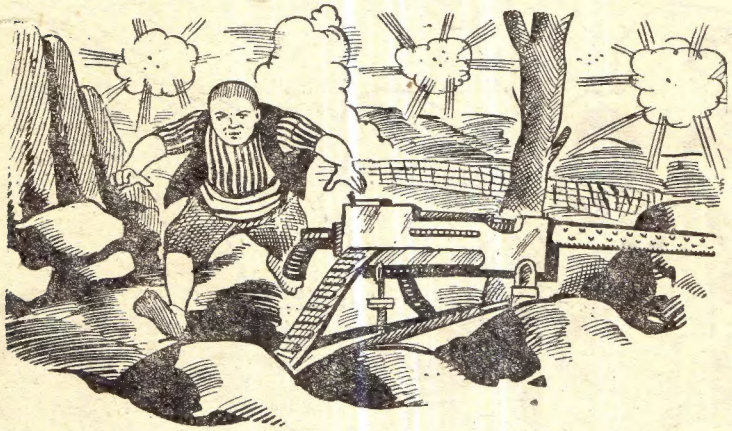

Efe Recep

YAZAN : ALİ CÜLMÜT SOYCAN

İstiklâl Harbi'ndeyiz gene... Sakarya nehri civarındaki Beylikköprü'nün Beştepeler mevkiinde yapılan bir muharebede düşman, sol tarafımızın geri çekilmesile beraber bölüğümüzün sol tarafına sarkmış bulunuyordu. Artık o mevkide kalmak imkânsızlaştığından daha gerideki sırtlara çekilmeğe başladık. Makinalılarımızın bir teki müstesna diğerlerini hep yeni mevziimize göndermiştim. İki numaralı makinalı tüfek diğerlerinin çekilişini koruduktan sonradır ki o da yeni siperlerimize iltihak edecekti.

Düşman bizi bir ay şeklinde sarmış olduğundan yalnız bir yönden çekilmek zorundaydık. Ben de iki numaralıyla beraberdim. Düşman kurşunları yağmur gibi yağıyordu üstümüze. Mümkün olduğu kadar az kayıp vererek çekilmemize devam ederken iki numaranın nişancısının vurulduğunu ve tüfeğin kaldığını haber verdiler. Bu çok kötü bir havadisti maalesef. Derhal düşman ateşinden korunmak için bir kayanın ardına sığınılmasını emrettim.

Yağmur gibi yağan düşman kurşunlarından kayanın ardından kıpırdamak bile imkânsızdı. Ateşin seyrekleştiği bir ara askerlerime, «Arkadaşlar!.» dedim, «ben makinalıyı kurtarmağa gidiyorum. Vurulursam çavuşunuza bana karşı gösterdiğiniz saygı ve itaati eksik etmeyin!»

Fakat çavuş arkadaşları adına itiraz etti derhal:

«Olmaz, Kumandanım! Siz ölürseniz bizim halimiz nice olur? Bırakın da bu işi içimizden biri yapsın.»

Onun bu sözüne karşılık vermeme fırsat kalmadan Hasan adında bir erim yaydan fırlayan bir ok gibi tüfeğin kaldığı yere doğru atılmıştı. Fakat iki numaraya daha elini süremeden bir düşman kurşunu bu kahraman Mehmetçiği de şehitlik mertebesine ulaştırmıştı. Onu bir diğeri takibetti; fakat giden, daha doğrusu kayanın ardından meydana çıkan vurulup şehit oluyordu derhal. Makinalıyı kurtarmak için kendini feda eden erlerimin sayısı üçe çıkınca silâhı bırakıp yeni mevziimize çekilmeğe karar vermiştim ki, o sırada İzmirli olduğundan arkadaşlarının Efe diye çağırdıkları Recep adındaki onbeş yaşındaki bir erimin, «Kumandanım, Allah'ın izniyle ben iki numarayı kurtarıp düşmana bırakmıyacağım!» diye seslendiğini duydum. «Eğer ben ölüp de siz sağ kalırsanız, nerede ve niçin, nasıl öldüğümü memleketime yazarsınız. Yazın ki, biricik anam oğlunun, Recep'inin hakiki bir erkek, gerçek bir efe gibi öldüğünü öğrensin. Sözlerimi sakın unutmayın!»

Kendisinden önce bu işi deniyen üç arkadaşının, üç tecrübeli askerin sonuçlarını gözlerile görüp, düşmanın bu şiddetli ateşi altında, makinalıyı oradan almanın hemen hemen imkânsız olduğunu bilen, gene de fırlayan bu çocuğa çok acıdım. Fakat o, iki numaranın yanına kadar salimen gitmeğe muvaffak olmuştu. Düşman mermileri etrafına yağmur gibi yağıyor, fakat Allah'ın büyüklüğü veya bir lütfu olacak ki, diğerlerini öldüren o insafsız kurşunlar Recep'in vücuduna değmekten çekiniyorlardı sanki.

Heyecanla seyrediyordum onu. İki numarayı kucağına aldıktan sonra bir an düşündü. Bu düşünüşün kendi ölümü için değil, tüfeğin kurtarılması çarelerini aradığından olduğu gözlerinden belli oluyordu.

Gittiği gibi sağ salim geri döndü Recep. Ölmek değil, en ufak bir yara bile almamıştı. Bu ateşler içinde Recep ölmemiş; sanki, aynı uğurda şehit olan arkadaşlarının ruhu bu ölüm sanğnağından bu kahraman yavruyu korumuştu.

Tüfeğini nâmus bilerek uğrunda can veren şehit vatan yavrularına sızlayan bir kalp, içten gelen bir hürmetle son bir defa bakarak kıt'amıza sığındık.

İşte Hasan'lar, Yahya'lar, Mehmet'ler gibi vazife ve vatan uğrunda ölen, Efe Recep gibi hayatını hiçe sayan çocukların kahramanlıklarıdır ki, bizim bugünkü refahımızı temin ediyor, kardeşlerim... Bu saadetimizi sadece ve yalnızca onlara borçluyuz. Toprakları bol, ruhları şad olsun!...

Tarihe Malolmuş Güzel Sözler

«Laboratuarsız Yaşayabilir miyim, bilmiyorum?..»

Radyumu keşfeden Curie'nin söylediği bu güzel söz, dünyanın her yerinde ağızdan ağıaz dolaşmakta ve sık sık tekrar edilmektedir...

DERLEYEN : ERDOĞAN SEVGİN

Radyum'u keşfederek insanlığa büyük bir hizmette bulunan; iki defa Nobel Mükâfatı'nı kazanan Madame Curie hakkında çok şeyler yazılmıştır: çok şeyler okumuşsunuzdur. Bu hafta, bu sütunumuzda sizlere, bu büyük kadının meşhur bir sözünden bahsedeceğiz. Bu suretle sizler de ,onun; biraz kitap karıştıran her insanın kalbinde mümtaz bir yeri olan Madam Curie'nin hayatına biraz daha nüfuz edecek, onu daha iyi tanıyacaksınız. İşte Madam Curie'nin meşhur sözü: «Laboratuarsız yaşayabilir miyim, bilmiyorum...»

★

Asıl ismi Marie Sklodowska olan Madame Curie 7 Kasım 1867 yılında Varşova'da doğmuştur. Tahsilini Paris'te tamamlamıştır.

Madame Curie kadar, kendini ilme vermiş insan yeryüzünde az bulunur. O bir ideal uğruna türlü fedakârlıklara katanmış, türlü eziyetler çekmiştir. Ve bütün bunları, maddî menfaat beklemeden yapmıştır. Onun düşündüğü, sadece ve sadece insanlara hizmet etmekti...

Madame Curie'nin ilim dünyasına hizmeti, sayılmayacak kadar çoktur. Fakat bunların en mühmi Radyum'u keşfetmesidir.

Madam Curie, bu ve diğer çalışmalarının karşılığını iki defa Nobel mükâfatını kazanmakla görmüştür. İlk kazandığı Nobel Mükâfatı'nı kocasıyla paylaşmıştır. Sonra, kocasının ölümü üzerine, Fransa'nın meşhur Sorbon Üniversitesi'ne hoca olmuştur. Bu suretle Curie, ayni zamanda, «Fransa tarihinde ilk olarak bir kadın profesör» ünvanını da taşımaktadır.

Madam Curie, hayatı boyunca daima çalışmıştır. Bıkmadan, yılmadan çalışmıştır. Laboratuarı onun herşeyiydi. Oraya kapandığı zaman bütün bütün gamını unuturdu. Adeta bambaşka bir kadın oluverirdi.

Bu yorucu çalışma bir gün geldi Madame Curie'yi yıprattı. Radyumla uğraşması onun gözlerini hayli kuvvetsiz düşürmüştü. Kör olmak tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştı. Doktorlar, Madame Curie'nin gözlerine ameliyat yaptılar. Kör olmak tehlikesi kısmen önlenmişti. Fakat çalıştığı, çalışmasına devam ettiği takdirde, gözleri kör olabilirdi...

Doktorlar, ameliyattan sonra bunu Madame Curie'ye açtılar. Bunu, bu acı hakikati işiten Madame Curie kurşunla vurulmuşa döndü... Adeta şoke oldu. Doktorlara, boş gözlerle şöyle bir baktı... Sonra ağzından şu kelimeler döküldü:

— «Laboratuarsız yaşayabilir miyim, bilmiyorum?»

Fakat yapılacak başka birşey yoktu ki... Onun için Curie ömrünün son senelerini laboratuarından, o çok sevdiği lâboratuarından uzak geçirdi... Zaten ,öyle uzun seneler de yaşamadı... 1934 yılının Temmuzunda Fransa'daki Valence yakınlarındaki bir sanatoryumda hayata gözlerini kapadı...

★

İnsanın çok sevdiği bir şeyden uzaklaşması, ölümden de beterdir. Ve o insan ölümü, bu uzaklaşmaya zaman zaman tercih eder. Madame Curie'nin ağzından çıkan bu söz: «Lâboratuarsız yaşayabilir miyim, bilmiyorum?» sözü bunun canlı bir misâlidir.

Hastalık Nedir?

Hastalık nedir ve kaç çeşit hastalık vardır?

Geniş mânada ele alınacak olursa, hastalık, vücudun anormal şekilde hareket etmesine sebep olan herhangi bir durumdur. Bir tıb mütehassısı geçenlerde 1682 farklı hastalık saymış ve bunları başlıca iki gruba ayırmıştı: 1) Dış âmillerden ileri gelen hastalıklar, 2) Vücudun içerisindeki sebeplerin sonucu olan hastalıklar. Birinci gruptaki hastalıkların 742 sini, mikrop dediğimiz canlı organizmaların vücude getirdiği tesbit olunmuştur. 378 inin ise canısız, dış âmiller tarafından meydana getirildikleri anlaşılmaktadır; saman nezlesi ve gıda kifayetsizliğinden ileri gelen hastalıklar bu gruba girerler. Geri kalanlar, kalb hastalığı, şeker hastalığı veya delilik gibi dahilî bin ârızadan ileri gelen hastalıklardır.

Mikroplar hastalıklara nasıl sebep olurlar?

Mikroplar, vücudun içinde veya üzerinde yaşıyan ve üreyen hastalık âmilleridir. Bazan teneffüs kanallarını tıkarlar: o zaman meydana meydana gelen hastalığın adı zatürriedir. Bazan da canlı dokuları tahrip ederler; meselâ, çocuk felcinde sinir dokusu tahribata uğrar. Bazan pek ufak bir sahada üremelerine rağmen, bütün vücude yayılarak birçok organlara zarar veren bir zehir hâsıl ederler. Difteri hastalığında olan budur.

Bazı hastalıkların bulaşıcı olmalarına mukabil, başkaları niçin değildir?

Mikroplardan ileri gelen hastalıkların hemen hepsi bir kimseden başkasına geçebilirlerse de bazı mikroplu hastalıklar diğerlerinden daha çok bulaşmak temayülündedirler. Böyle hastalıklara bulaşıcı denilmektedir. Mikroplar birçok şekillerde buaşabilirler: çiçek hastalığında olduğu gibi doğrudan doğruya temasla; tifo ve kolera hastalıklarında olduğu gibi, su, süt veya sinekler vasıtasiyle yani indirekt olarak. Bazı mikroplar ise bir insandan diğerine ancak bir böceğin ısırması yoluyla geçebilir. Sıtma ile sarı humma buna misâldir.

Mumyalar niçin çürümez?

Ölümün hemen akabinde ceset, mikropların içerisinde üremelerini önleyen bir takım kimyasal maddelerle muamele

ABDURRAHMAN ŞEREF

Kimdir?

Tarih bilgini ve öğretmenidir. Hasan Efendi adında bir zatın oğludur. İstanbul'da doğdu. Sultanî Okulu (Şimdiki Galatasaray Lisesi) ni bitirdikten sonra çeşitli okullarda yıllarca tarih, coğrafya, öğretmenliği etti. 17 yıl Mülkiye Mektebi, 14 yıl da Galatasaray lisesinde müdürlük ödevinde bulundu. Vakanüvis - devletin resmî tarihçisi unvanını taşıdı. Osmanlı Tarih Encümeninde vazife aldı.

1908 Meşrutiyet inkılâbında kurulan Ayan Meclisi'ne üye saçildi. Bir iki defa o devrin kabinesinde yer aldı. Maarif ve Evkaf Nezaretine getirildi. Eczacı ve Dişçi Okulunun kuruluşu, kendisinin Maarif Nazırlığı revrine rastlar. Bu bakımdan her iki okulun memlekette tesisi için büyük gayret sarfetmiştir. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra kurulan Büyük Millet Meclisine İstanbul Mebusu olarak seçildi.

19 Şubat 1925 de rahatsızlandığı için, kaldırıldığı Gurabba hastahanesinde hayata gözlerini yumdu.

Dersleri ve yetiştirdiği bir çok değerli vatan evlâdı ile memleketine hizmet edenler arasında yer almıştır.

Siyaset ve ilim hayatında daima dürüst hareket etmiş, namuslu ve vatansever olarak kalmıştır.

gördüğü için. Çürüme hemen daima bazı mikropların faaliyetinin sonucu olduğuna göre, yukarıdaki muamele cesetlerin binlerce yıl muhafazasına imkân vermektedir.

Dünyanın en zararlı hastalığı hangisidir?

Sıtma. Tropikal bölgelerin her köşesinde, hattâ bazı mutedil mıntakalarda da sıtma insanlığın 1 No. lu düşmanıdır. 2. Dünya Harbinde Pasifik ülkelerinde savaşan Amerikan kerleri arasında sıtmadan ötürü epeyi zayiat olmuştu. Sıtma, Amerika'lı sıhhiye subaylarının bu konudaki geniş bilgilerine rağmen, Kuzey Afrika ve İtalya cephelerinde de Amerikalı askerleri kasıp kavuşmuştu. Hele mücadele için gerekli bilgi ve çarelerden mahrum milletlerde, sıtma, âmansız bir hastalık ve ölüm sebebidir.

Kendimizi nasıl üşütürüz?

Kendimizi üşütme veya nezle dediğimiz hal, burun ile boğazın dokularında üreyen mikroplar sebebiyle bu dokuların iltihaplanıp şişmesidir. Bu mikroplar ağız ile burnun nemli satıhlarında her zaman tetikte beklemekte iseler de sihhatli olduğumuz zamanlar, oralarda tutunup bir zarar gösteremezler. Aşırı yorgunluk, hazımsızlık veya vücudun üşümesi, bizi muvakkaten de olsa kuvvetten düşürünce, mikroplar dokulara girip faaliyete geçmek fırsatını bulabilirler. O zaman kendimizi üşüttüğümüzden bahsederiz ve dokuları mikroplardan kurtarmak, onların içeri girmelerini önlemekten çok daha zordur.

Bazı mikroplu hastalıkları bir kere geçirenlerin, hastalığın tekerrüründen hemen yüzde yüz muaf olmaları neden ileri gelir?

Bu hastalıkla savaşırken vücut, ilânihaye içerisinde kalan bir antitoksin vücude getirdiği için. Böyle bir hastalığın mikropları tekrar vücudünüze girseler bile bu takdirde mevcut antitoksinler, hastalığın hâsıl ettiği zehirleri nötralize ederler.

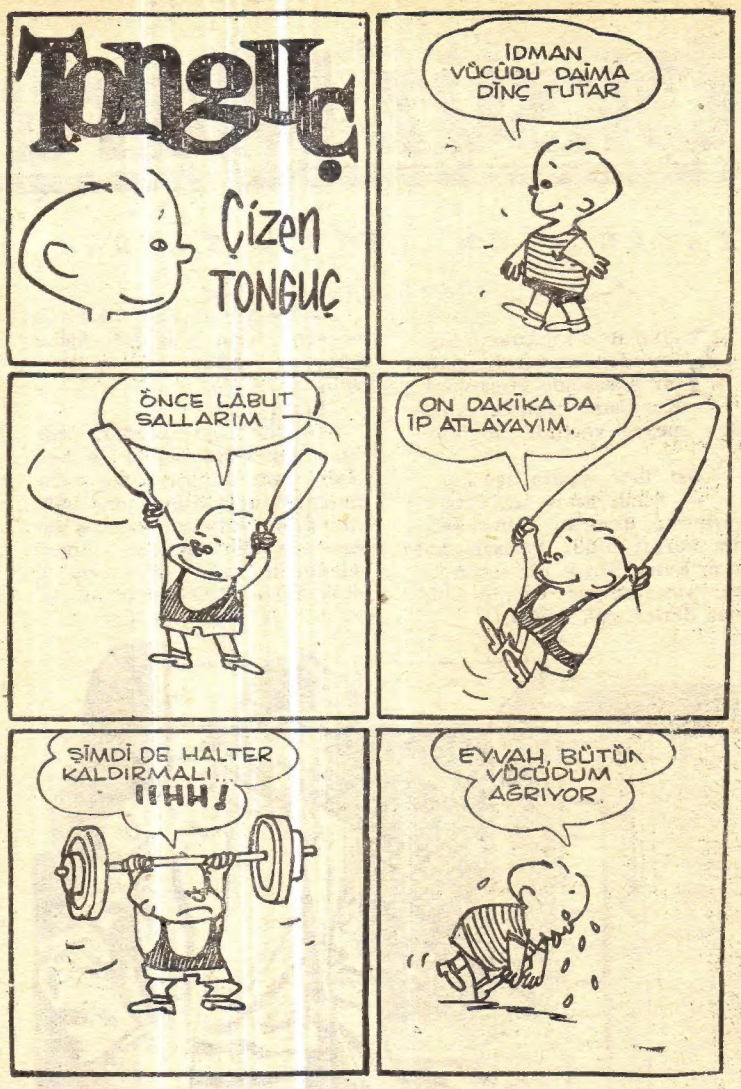

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

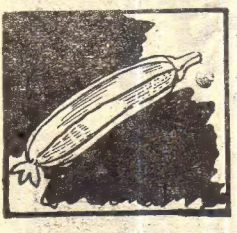

Yukarda resmini gördüğünüz şey nedir?
1 — Kabak mı?
2 — Muz mu?
3 — Hıyar mı?

Kuduz aşısını kim buldu ?
1 — Koh mu?
2 — Pastör mü?
3 — Küri mi?

Kanijeyi müdafaa eden hangi kumandandır?
1 — Gazi O. Paşa mı?
2 — Sinan Paşa mı?
2 — T. Hasan P. mı?

ÇOCUK HAFTASI'NIN HİSSÎ ve ÖĞRETİCİ ROMANI

Öksüz Murat

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

No: 1

— 1 —

Salim Reis kılığından kıyafetinden utanarak odanın bir köşesinde oturuyordu. Kendisini çağıran İhsan Bey epeyce varlıklı bir insandı.

Üst üste sigara içerken:

— Allah kimsenin başına vermesin, diyordu. Bunca senelik karım öldü. Perişan kaldım. Evine alışık bir insan bekâr yaşıyamıyor. Ölenle ölünmez derler, çok doğru.

Salim Reis:

— Doğrudur, dedi. Hepimiz öleceğiz. İnsan yaşadığı kadar herşeyi kendisine üzüntü etmemeli.

İhsan Bey:

— Haklısın birader, dedi. Karımdan çekmediğim de kalmadı. Tam iki yıl hasta yattı. Eh elimden geldiği kadar baktım. Ben vazifesini yapmış bir insanım. İçim rahattır. Şimdi evlenmeğe kalktı diye beni ayıplayanlar olursa umurum değil.

Salim Reis, minimini bir çocukla evden çıktı...

Salim Reis:

— Kim ne derse desin? dedi. Hem de bir küçük çocuk varmış. Bu yavrucak da bakılmak ister.

İhsan Bey biraz kızardı:

— Orasını hiç sorma, dedi. Bu çocuk başıma ayrı bir dert oldu. Komşulara bırakıp işe gidiyorum. Daha üç yaşında.

— Eve bir kadın gelince çocuk da, siz de rahat edersiniz.

— Maalesef iş böyle değil Salim Reis. Seni de zaten bu mesele için çağırdım. Seni tanıyan bir ahbabım söyledi. Paraya ihtiyacın varmış. Bir balıkçı kayığı alacakmışsın. Kaç paraya alınır bu balıkçı kayığı?

Salim Reis başını iğdi, çekine çekine:

— Yenileri çok pahalı, dedi. Elden düşme bir kayık var. Alabilirsem kendim bir kalafat ederim, bir de boya çekerim, işimi görür.

— Kaça verecek sahibi?

— Yüzyirmi lira istiyor.

— Eh, biraz da kalafat ve boya masrafı olur değil mi?

— Evet efendim.

İhsan Bey cebinden ikiyüz lira çıkartıp balıkçının yanına koydu:

— İşte sana ikiyüz lira, dedi.

Adamın dudakları titredi:

— Ama ben nasıl öderim bunu?

İhsan Bey ciddî bir tavır takındı:

— Bana ödemiyeceksin, dedi.

— E, ne olacak?

— Ben sana çocuğu emanet vereceğim. Köye götürürsün?

Salim Reis alıklaşmıştı. Önce etrafına, sonra adamın yüzüne baktı. İhsan Bey sözüne devam etti:

— Köy havası çocuğa iyi gelir. Burada benim yanımda kalamıyacak. Üvey ana bu oğlanı istemiyor.

Salim Reis:

— Nasıl olur, dedi. Babası dururken çocuk başkalarının yanına verilir mi? Hem bir damla çocuğun ne zararı olur ki?

İhsan Bey kaşlarını çattı:

— Senin bu işe pek aklın ermez, dedi. Elbet benim de bir bildiğim var ki böyle yapıyorum. Arasıra benim yazıhaneme gelirsin, çocuk için sana daha para veririm. Pek öyle yük olmaz.

— Erkek mi bu çocuk, kız mı?

— Erkek, adı da Murat. Bak iyi düşün. Hem senin işin görülecek hem benim işim. İşine gelmiyorsa ben başkasını bulurum.

— Gelmesine gelir ama, şey. Çocuk bu, ben fakir bir insanım. Karım sağır ve dilsiz. Ya çocuğa iyi bakamazsa.

— Herşey Allahtandır Salim Reis. Allah hastalık verecekse burada da verir.

— Ama sen babasın. Köyde hem hekim, hoca yok.

— Herşey Allahtandır dedim a?

Salim Reis on dakika sonra elinden tuttuğu minimini bir oğlanla evden çıkıyordu. Öteki elinde de bir küçük bohça vardı. Bu bohçanın içinde çocuğun nufus kâğıdı ile bir iki kat çamaşırı vardı.

Adam kendisini bir suç işlemiş sanıyordu. Daha sokakta iki adım ilerlemeden bir pencere açılmış, yaşlı bir kadın başı dışarıya uzanmış ve seslenmişti:

— Hu, bana bak efendi, nereye götürüyorsun o çocuğu.?

Salim Reis aşaladı, sıkıldı:

— Bakacağım, dedi. Babası verdi de.

Kadın ağlamaklı bir sesle:

— Nur gibi oğlancığı nasıl da evden çıkarıyor, dedi. Daha kadıncağız öleli kırk gün olmadı, eve bir şırfıntı getirdi. Bana bak Efendi, Allahtan kork.

— Hanım ben ne yapayım. Benim ne suçum var?

— Senin suçun var demiyorum. Ama bu çocuğu hırpalama. Yazık günahtır. Anacığı ölüp gitti.

— Ben ona kendi oğlum gibi bakarım.

Salim Reis çocuğu kucağına aldı. Bohçasını da parmağına taktı yürümeğe başladı. Bu oğlancığın bir kuzudan farkı farkı yoktu. Hiç sesini çıkartmıyor, küçücük elini adamın omuzuna koyuyor, masum masûm etrafına bakınıyordu. Sanki üstüne bir öksüzlük çökmüştü.

Salim Reis köşeyi döndükten sonra dudaklarını çocuğun kırmızı yanağına dokundurdu. İçini çekti:

—Allah kimseyi anasız bırakmasın, dedi. Benim çocuğum olmadı. Buna kendi oğlum gibi bakarım. Babası karısının ölmesini herhalde dört gözle bekliyormuş. Ben almasam çocuğu bir hain insana verecek. Hiç olmazsa ben merhamet sahibiyim.

İşte Öksüz Murat Salim Reise böylece evlâtlık oldu.

— 2 —

Kavaklardan ötesinde artık vapurların uğradığı köy yoktur. Boğazın girintili çıkıntılı her iki yakasında da tek tük balıkçı kulübelerine rastlanır. Salim Reis de Rumeli yakasında yedi sekiz kulübeden ibaret isimsiz bir köyde oturuyordu.

Orada vaktiyle elli altmış ev bulunduğu toprağın üzerindeki duvar kalıntılarından ve taş yığınlarından belliydi. Sonradan, balıkçı aileleri birer birer başka yerlere göçmüş, bu ıssız, sıkıntılı ve vahşi yerleri bırakmışlardı.

Yedi sekiz ev birbirinden epeyce uzaktı. Ama her evin bir kayığı vardı. Kimi kıyıya çekilmiş, kullanılmaz hale gelmiş, öylece bırakılmıştı. Bu harap kayıkların içinde ve etrafında bir iki donsuz çocuk, tavuklar gibi başı boş oynar, düşer, kalkarlardı. Karınları acıktığı zaman evlerine giderlerdi. Onları hemen kimse aramaz, sadece bir zarar yaptıkları zaman azarlarlardı.

Salim Reisin kulübesi ötekilerden epeyce uzaktı; küçücük bir limanın kenarındaki kayalıkların yanındaydı.

O buralarda doğup büyümüş, babası burada yaşamış, sonra bütün tanıdıkları birer birer ölmüştü.

Kavaklara ancak ekmek, soğan, tuz ve gazyağı almak için giden balıkçılar, tuttukları balıkları oraya hergün uğrayan bir kayığa satarlardı.

Orada yaşıyan ve sayıları yirmi iki olan kadın, erkek ve ihtiyar sonsuz bir yokluk ve sıkıntı içindeydiler. Sert rüzgâra, hele kışın o dondurucu soğuklarına göğüs gererek orada yaşıyorlardı. İçlerinde gençler pek yoktu. Askere gidenler bir daha bu yoksul yere dönmüyor, şehirde kendilerine bir iş buluyorlardı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Ergenekon Çocuklarının Masalı (x)

Biz Ertuğrul çocukları
Çınlatırız ufukları!...
Sesimize ses verir yurt,
Otuz milyon şanlı Bozkurt!...

Otağımız Söğüt bzim,
Her birimiz yiğit bizim!...
Oğuz, Kayı boyundanız,
Alp Erenler soyundanız!...

Aramızda dört yüz arslan,
Başbuğumuz Kara Osman!...
Zulme karşı duran biziz,
Bu devleti kuran biziz!...

Dalga dalga bayrağımız,
Parıl parıl mığrağımız...
Tanır bizi Dicle, Fırat,
Üç kıt'ada oynattık at!...

Biz Ertuğrul çocukları,
Çınlatırız ufukları!...
Sesimize ses verir yurt,
Otuz milyon şanlı Bozkurt!...

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

[*] Bu marş, her yıl Eylül ayının son Pazar günü Söğüt ilçesinde yapılmakta olan «Ertuğrul Gazi Töreni»nde söylenmek üzere yazılmıştır. Bir yürüyüş marşı olarak bestelenmesi, sayın kompozitörlerimizden rica olunur.

F.C.O.Ö.

Hırsız Çocuk

HİKÂYE

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

O gece geç kalmıştım. Eve gelmek üzere yola çıktığımda saat bire çeyrek vardı. Saat başında kalkan arabalı vapuruna yetişebilmek için koşarak soluk soluğa gişeden aldığım biletle kendimi vapura dar attım. Kendi kendime ne var sanki bu kadar geç kalacak diye içerlerken, Amerikan bar olan tezgâhın tarafından gelen çatlak bir ses benim gibi orada bulunanların dikkatini çekmişti:

— Çay çay yap çay. . .

Dönüp baktığım zaman uykusuzluğun tesiriyle kapanan gözlerimi hayretle açarak bakakaldım. Bir anda vapurun içini dalgalar halinde dolaşan bu çatlak sesin sahibine bakanları seyrettim. Hepsinde ayni mimik hareket, ayni düşünüş vardı, sanki. Zavallı der gibi dudaklar bükük bakışlar acıma hissi ile doluydu.

Yüksek üç ayaklı tabureye tüneklerine tüneyen tavuklar gibi oturmuş kollarını öne doğru uzatarak çatlak sesiyle bağırarak:

— Çay yap çay, diye ısmarladığı çayı bekliyordu.

Ben diyeyim onbir siz deyin ondört, belki daha küçüktü. Sırtında kirden asıl rengini kaybetmiş motgomerisi yağ içindeydi. Saçları uzamış kulaklarının yarısını kapamıştı.

Tezgâhtarın getirdiği çayı bir müddet karıştırdı. İki üç yudum içti. Yerine koyarken biraz sağ tarafına yanlıyarak cebinden çıkardığı ikinci sigara paketinden bir sigara yaktı. Çekti, çekti sonra başını yukarıya kaldırarak dumanını muntazam bir şekilde üflerken tekrar çayını içmeye başladı.

İskeleden yeni ayrılmıştık. Çayının bitmesine iki üç yudum kalmıştı ki ayni çatlak sesiyle:

— Bir çay daha yapsana, bir de sandöviç ver kaşarlı olsun, dedi.

Biraz önce uykusuzluktan kapanan gözlerimde uyku filân kalmamıştı. Sadece ona bakıyor onun hareketlerini yaşının küçüklüğü ile kıyaslıyarak hayret ediyordum. Kaşarlı sandöviçinle çayını bitirdiği zaman vapur da yavaş, yavaş iskeleye yanaşmaktaydı. Herkes gibi o da üstüne tünediği üç ayaklı tabureden indi. Tazelediği sigarasını sık sık dudaklarına götürüyor, ziyan etmekten korkarcasına bütün dumanları küçücük ciğerlerine yolluyordu. Bakmak istemediğim halde kendimi tutamıyor küçücük hayatın mahvolmuş haline kalbim parçalanarak bakıyordum.

Ertesi günü gazete alamadan vapura binmiştim. Yanımda oturanın okuduğu gazeteye gayri ihtiyari gözlerim kaymıştı. Iri puntolarla başlıklandırılmış bir gurup resmi vardı. Başlıkta şöyle deniliyordu:

«On ile ondört yaşındaki çocuklardan müteşekkil bir hırsız şebekesi yakalandı.»

Beni en çok hayrete düşüren akşam vapurda gördüğüm çocuğun da gurup resminde bulunuşu olmuştu.

Adı: Ayhan SÖĞÜT
Okulu: Üsküdar, Altunizâde Ortaokulu 3/B, No: 134.
Okul Müdürü: Safer OKSAL
Türkçe öğretmeni: Nimet KOLÇAK

Ortaokul Grupu Yazı Yarışmasında Dördüncülüğü Kazanan Yazı

ÖZLEYİŞ

On beş yaşının,
Engüzel hediyesi sen olsan.
Ayın onbeşinde,
Gökyüzünü beraber seyretsek.
Sonra kahkahalarla gülsek.
Mutlu yıldızlara doğru,
Saman yolunda,
Kolkola gezinsek sevinçle.
Bir gül koparsak aydan,
Bir bülbül alsak yıldızdan,
Onları altından bir kafese koysak.
Ah!... biz de bunlar gibi olsak.

Ayhan SÖĞÜT

YILDIRIM KAPTAN

BÜYÜK SAVAŞ

YILDIRIM KAPTAN ASİLERLE NASIL MÜCADELE EDİLECEĞİNİ ANLATIYOR... 1960-36

MAZAR ŞEHRİNİN MEYDANINDA SAVUNMA HAZIRLIKLARI BÜYÜK BİR HIZLA DEVAM EDİYORDU..

SUDAN NASIL ENERJİ ELDE EDEBİLECEK ?

BAKALIM GÖRECEĞİZ !

TEKLİFİNİZ NEDİR ?

NASIL ?

İLK ÖNCE İŞİ SAĞLAMA BAĞLAMALI

O SABAH, ŞAFAK SÖKERKEN...

TANKLARLA HÜCUM !..

AŞİ ORDU HİMAYESİZ ŞEHİRE HÜCUM ETMİŞTİ...

AYNI ANDA..
MAKSADINIZ NEDİR?
KİRSTEN SANILDIĞI GİBİ HAİN BİR İNSAN DEĞİLDİR
DÜNYA İLE BARIŞ YAPMAYI ÇOK AR ZULLUYOR
GÜZEL BİR TEKLİF
TABİİ
YA GRANDOLF NE OLACAK?
İCABINA BAKARIZ BİZ
HAİNLER: BİZE KARŞI ANLAŞTINIZ ÖYLE Mİ?
PİDER..DUR ANLATAYIM..
KES SESİNİ
36/3

BİRDEN..
KLANG! KLANG!
ALÂRM.. DÜŞMAN HÜCUM ETTİ
DUR. ALÇAK
TANKLAR GELİYOR
ŞEHRİN KAPILARI TUTULSUN
BİZ HAVU. ZUN BA- ŞINDAYIZ
NE VAR NE OLU- YOR ?
TANKLAR DUVARLARI YIKARAK İÇERİ GİRDİ..
AAHH !
TANKLAR ŞEHİ- RE DALMIŞLARDI..
HAFTAYA : BÜYÜK SAVAŞ
36/4

BİR KİMYACININ BİR IŞIN MAKİNESİ KEŞFETTİĞİNİ HASTAYI İPNOTİZE EDİP HAFIZASINI KAYBETTİĞİNİ DUYMUŞTUM.
AMA DAKKAR ADLI KİMYACI SON ZAMANLARDA BU KEŞFİNDEN BAHSETMEZ OLMUŞ.. HMM.. MOTOR GİDİYOR.
AZ SONRA...
MERHABA KORKUSUZ DÖRTLER! NE O, JUNE ROBBİNS'İ TANIMADINIZ MI?
SİZ NELER DİYORSUNUZ?
ŞU MOTORDAKİ DAKKAR'DI. SİZİN HAFIZALARINIZI SİLEN ADAM!
BİR ŞEY HATIRLAMIYORUM.
O HALDE BEN SİZİN HAFIZANIZ OLACAĞIM. ÖNCE DAKKAR'I BULUP IŞIN MAKİNESİNİ ELE GEÇİRMELİYİZ Kİ SİZİ İYİ EDELİM.
BİRAZ SONRA..
SEN EYS, SEN ROK SEN RED SEN DE PROF! SUN. BERABER ÇALIŞIYORSUNUZ UZUN ZAMANDIR.
BEN BU ADAMLARI HAYATIMDA İLK DEFA GÖRÜYORUM.
HAFIZA MAKİNESİNİ ELDE ETMEDEN OLMIYACAK. NELER YAPABİLDİKLERİNİ BİLE BİLMİYORLAR.
36/5

BU SIRADA DAKKAR VE ADAMLARI GİZLİ LABORATUARLARINDA
ŞİMDİ BİRAZ EĞLENECEĞİZ!
NE VAR PATRON?
BU FİLİMDE KORKUSUZ DÖRTLERİN HAFIZALARI VAR. BUNLARI PERDEYE AKSETTİRİP YAPTIKLARINI SEYREDECEĞİZ!
IŞIKLAR SÖNÜNCE...
KORKUSUZLAR AHTAPOTLA MÜCADELEDELER.
PERDEDE KORKUSUZLARIN MACERALARI PEŞPEŞİNE SIRALANIR...
İŞTE! BÜYÜK TAŞ DEVLE OLAN MÜCADELELERİ!

BU SIRADA JUNE ROBBİNS İLE KORKUSUZ DÖRTLER GİZLİ LABORATUARA YAKLAŞMAKTADIRLAR...

NÖBETÇİLERİ BURADA ATLATIP İLERİYE GEÇMELİYİZ.

HADİ GİRİŞELİM!

HAYDAA

LABORATUARA GİRMEK İŞİ BANA DÜŞÜYOR.

TAMAM HAZİNE BURDA!

DAKKAR VE ADAMLARI GELİYOR.

BAKIN PATRON.. KİMİ YAKALADIK...

JUNE ROBBİNS KORKUSUZLAR DA BURDADIRLAR!..

İŞTE GELDİLER BİLE...

MERAKLANMAYIN. KIZ ONLARA AKIL VERDİYSE YİNE SİLERİM HAFIZALARINI!

DURUN! BU KIZ SİZE NE SÖYLEDİYSE HEPSİ YALAN! DURUN!

HAYIR! HAYIR! SÖZLERİM DOĞRU...

DAKKAR, IŞINLARI KORKUSUZ DÖRTLERİN ÜZERİNE ÇEVİRİR AMA BU SEFER ONLAR HAFIZALARINI KAZANARAK HÜCUMA GEÇERLER ÇÜNKÜ JUNE, MAKİNENİN İÇİNE ONLARIN HAFIZA FİLMLERİNİ KOYMUŞTUR...

YUMRUKLARIN KONUŞMASI SONA ERİNCE...

JUNE GÜLÜYOR... O BİR ŞEYLER YAPTI GALİBA...

NASIL KAZANDINIZ HAFIZANIZI?

MAKİNEYE BOŞ ŞERİT YERİNE SİZİN HAFIZA ŞERİDİNİZİ KOYDUM....

DAKKAR IŞINLARI ÜZERİNİZE ÇEVİRİNCE TEKRAR HAFIZANIZI KAZANDINIZ!

DİĞERLERİNİ DE BU ŞEKİLDE KURTARACAĞIZ!

ONDAN SONRA DA MAKİNENİN İCABINA BAKMALI. İNSANLIK İÇİN ÇOK TEHLİKELİ...

ARTIK RAHAT YEMEK YİYEBİLİRİZ...

36/8

SON

İLKOKULU "PEKİYİ" DERECE İLE BİTİRENLER

ŞEREF KÖŞESİ

Emin FEYZULLAH ★ İskeçe, Merkez Türk ok. S.5 No:115

Emcet OLCAYTO ★ Ankara, Mimar Kemal ok. 5. No. 819

Strato TARİNOS ★ Yenişehir, Evanhelistra Rum O.S.6. 426

Aysun YÜCEL ★ Ankara Namık Kemal O. 5/B, No: 333

Sezai BAÇAKSIZ ★ Ankara, İncirli O. S: 5/A, No: 383.

Göktan GÖKDEMİR ★ Kadıköy. R. Nuri İlkok. S.5, No: 17.

Beyhan BARAN ★ Ankara, Öğrt. Kubilây O. S.5, No: 897.

A. Şadan TANRIVERDİ ★ İzmit, I. Yenidoğan O. S.5, 27

Levent ÖZÇELİK ★ Sultanahmet, Ilkokulu, S: 5/B, No: 172.

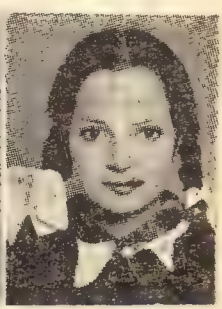

Güler YALIM ★ Trabzon, Yeniokul S: 5/A, No: 562.

İbrahim GÜVEN ★ Ankara, Turgut Reis İlkok. 5/A, No: 1235.

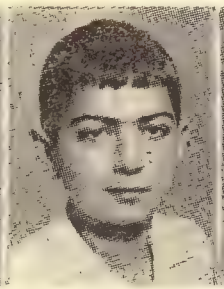

Ömer KESEMEN ★ Üsküdar, Paşakapısı İlkok. S:5. No: 22.

Nermen HEPŞEN ★ Zeytinburnu Z. Gökalp İlkok. S. 5.

Şevki AVŞAR ★ Ankara, Sakalar Ok. S. 5/B, No: 60.

Gökçen ARDİ ★ Mithat Paşa II. İlko. Sınıf: 5.

İLKOKULUN 1 — 4 SINIFLARINI PEKİYİ DERECE İLE GEÇENLER

İsmet PEKOL ★ Gelibolu Namık Kemal İlkokulu Sınıf : 4/B, No: 275.

Kudret PEKOL ★ Gelibolu, Namık Kemal İlkokulu, Sınıf: 3/A, No: 247.

Nuran TOSAK ★ Üsküdar 3. Selim İlkokulu Sınıf: 4.

Turhan TOSAK ★ Üsküdar, 3. Selim İlkokulu Sınıf: 2.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 26 —

— «Mes'ut günler olacak o zaman...»

— «İşte ikisini de, o anda kaybediverdim. Yalnız Miss Betty Maine, sanki birşeye biniyormuş gibi, ayağını kaldırmıştı. Bir vasıtaya biniyor gibiydi...»

— «Allah, Allah...»

— «Ve ortalığı eskisinden daha büyük bir sessizlik kaplayiverdi birden. Onları kaçırdığım için kendimi affedemiyordum ki, yerde küçük bir cismin yanıp söndüğünü, sönüp yandığını farkettim. Bu bir yüzüktü âdeta... Onu elime alır almaz, yuvarlak bir cismin havalandığını gördüm... Evet, Miss Betty ile plâstik ölümsüz adam işte bu cisimle gökyüzüne doğru büyük bir sür'atle yol alıyorlardı. Derhal bizim TY — 101 aerodinamik Neo-Cet'er geldi. Gerçi bunlara binmek yasaktı ama, mesele cidden önemliydi... Yola çıkarak arabamla hava alanına gittim. Bütün yol boyunca saatte 195 kilometre yapıyordum. Bir yandan da gözüm havadaydı. Garip cisim henüz gözden kaybolmadan, uçağa atlamış bulunuyordum. Meydan nöbetçilerine Rus'yaya gizli uçuş yaptığımı söyledim. Bana her zaman itimatları olduğundan başkaca bir sual falan sormadan Cet'i emrime verdiler... Artık havadaydım. Müthiş takip başlamıştı. Bir ara elimdeki cismi tetkik edeyim, dedim, bunun bir sun'î kalp olduğunu derhal farkettim... İşlerken Silon gazına benzer bir gaz neşrediyordu sanki... Zaman geçince, bunun doğrudan doğruya Silon gazı olduğunu anladım... Hedefime yaklaşıyordum ama, henüz ne yapacağımı kestirmiş değildim. Aramızda üç metrè kaldığı sırada, meçhûl hava otosu gözden kayboldu. Parmağıma geçirdiğim kalb şeklindeki yüzüğe baktım, o da durmuştu!»

Güvenilen bir elemanın bazan heyecanlanarak, bazan sinirlenerek, bazan da o müthiş ânları yaşarcasına coşkunluk içinde naklettiği bu sözler, toplantıda bulunanları derin derin düşündürmüştü.

Medeniyet ve insanlık âlemi demek ki bu derece korkunç bir olayın eşiğinde bulunuyordu! Herr Profesör bir dahi olduğu kadar, bir sapık ve ayni zamanda korkunç bir deliydi. Bunun böyle olduğu, anlatılan şeylerden de kolaylıkla anlaşılabiliyordu.

Herkes önüne bakıyor ve ne söyliyeceğini bilemiyordu. lemeyerek, elinde tuttuğu pa-

Başkan Burson, sinirini gizhalı cinsten dolmakalemini masanın üzerine vurarak paramparça etti. İşin içinden nasıl çı-

TARİH YAPRAKLARI

BUDİN KALESİNİN ALINMASI

Bundan 431 sene evvel, 8 Eylül 1529'da, Kanunî Sultan Süleyman zamanında beş gün süren bir kuşatmadan sonra Budin Kalesi Macar ve Almanların elinden alınmış, Osmanlı ülkesi olmuştu.

İZMİR'İN İSTİRDADI

Bundan 38 yıl önce 1922 de Türk ordusu kaçan düşmanı takip ederek İzmire girmişti. 30 Ağustosta tamamiyle mağlûp edilen düşman yollardan toparlananamamış, kendisini Akdeniz kıyılarına atmak için bütün kuvvetiyle kaçmış ve bugün İzmir gibi Bursa şehri de bayrağımıza kavuşmuştur.

KOYUN-GEÇİDİ ZAFERI

9 Eylül 1578'de Kanununin oğlu Murat 3. zamanında Özdemiroğlu Osman Paşa Osmanlı ordusiyle İranda Koyun-Geçidi savaşını kazanmıştı. Bu savaç Osmanlılara Şirvan yolunu açmıştır.

ANADOLN VE RUMELİ MÜDAFAAYİ HUKUK CEMİYETİ

11 Eylül 1919'da Anadoluya geçmiş olan Atatürk, Anadolu ve Rumeli Müdafaayi Hukuk Cemiyeti'ni kurmuştu. Bu cemiyet Anadoluda düşmanlara karşı topluca savaşmanın kararı ve Büyük Millet Meclisinin başlangıcıdır.

ŞİNASİ'NİN ÖLÜMÜ

Devlet hesabına ilk defa Avrupaya tahsile gönderilmiş olan İbrahim Şinasi Pariste maliye ve edebiyat tahsil etmiş, fakat memleket dönünce kendisine verilen yüksek memuriyetleri kabul etmiyerek gazeteciliğe başlamıştı. 1862 de Tasviri Efkâr gazetesini çıkartan Şinasi önce gazeteci Agâh Efendi ile birlikte çalışmıştı. Bu büyük ve kıymetli adam 13 Eylül 1871 yılında vefat etti.

SAKARYA ZAFERİ

13 Eylül 1921'de Türk ordusu Anadolunun içlerine kadar sokulan düşmanla yirmi iki gün geceli gündüzlü devam eden bir savaşı kazanmış ve onu mağlûp etmişti.

kacaklardı şimdi? İşte sağlam yapılı ve ülkücü Mac Cakson da elinden geleni yapmış, fakat sonunda onları kaybetmişti!

Başkan tok bir sesle:

— «Geleceğimizi, bizim değil, insanların geleceğini düşünmek mecburiyetindeyiz arkadaşlar!» dedi. «Mac'ın anlattıklarına inanmak güç... fakat gerçek söylediğinde asla şüphesizdir, Miss Betty'i de kaybettik. Cesur, insan sever ve faziletli Betty... Onu hatırladıkça gözlerim yaşarıyor. Ama böyle duygulanmakla vakit geçirmekte bir fayda yok. Hep birlikte düşünecek ve neticeye hem yok. Doktor Nole'nin arkasından varacağız. Bir deli ile başa çıkamadıktan sonra, Beynelmilel Sulh Teşkilâtı... işgâl etmemiz acı ve hem de çok gülünç olur.»

Üyelerden biri oturduğu yerden cevap verdi:

— «İyi ama, şu andaki durumumuz peynir gemisi yürütmekten farksız! Bilinmeyen bir âleme doğru yürümek zorundayız. Tıpkı körler gibi olacak bu seyahat. Daimi karanlıklar içinde hiç durmadan yürüyeceğiz ama, günün birinde aydınlığa kavuşacağımızı bizlere kim temin edebilir? Sayın Başkan'ımızın hakkı var, tehlike sanıldığından da büyük ve dehşet verici... Bana kalırsa evvelâ ipucu bulmalıyız...»

Bir başka üye ayağa kalktı:

— «İpucu bulmak hayal dostum! Anlatılanları can kulağı ile dinledim. Meseleyi Birleşmiş Milletler Gizli Ajanlığına aksettirirsek bleki daha iyi our kanaatindeyim. Tabii karar ekseriyetindir.»

Başkan:

— «Bunun şuyu bulması Herr Profesör denen çılgını tahrik etmez mi?»

Mac başını salladı:

— «Başkanın hakkı var...»

Duvardaki büyük saatin tıkırtısını dinlediler bir süre. Karar verememenin ıstırabını çekiyorlardı. İnsanların ve medeniyetlerin başına gelen herşey, işte böyle bir takım sapıkların eseriydi. İlimde sapıtanlar, güçlerini insanları imha yoluna, politikada sapıtanlar, mensup oldukları ulusları şahsi kaprisleri uğruna harcıyorlardı!

Bilinmeyen bir düşmanla çarpışmak Don Kişot'un yeldeğirmenlerine saldırması gibi birşey olacaktı. Gazeteciler Teşkilâtı alaya alacaklar ve belki de en lüzumlu bir zamanda lâğvına sebep olacaklardı. Bunu yaparken gerçekleri gözönünde tutacakları için de, efkârumumiye peşelerinden gidecekti.

Mac Cakson birden bire parmaklarını şaklattı:

— «Buldum!»

Bütün gözler hayretle onun üzerine çevrilmişlerdi.

Ne bulmuştu? Olen arkadaşları ile çok yakından ilgilenen bu zeki ve cesur genç elbette onların intikamını almak için çırpınıyordu.

Başkan da ayağa kalkmıştı şimdi:

— «Nedir o bulduğunuz şey bakalım Mac?»

Genç adam masaya biraz daha yaklaşıp ellerini dayadı:

— «Nole'nin ve Betty'nin evini araştırmalıyız...»

— «Bunun bize ne gibi faydası olabilir ki?»

(Devamı Gelecek Sayıda)

Hayvanlar Alemi

KARINCA

Biz nasıl kışlık yiyeceklerimizi yazdan tedarik edersek, karıncalar da öyle yaparlar. Kışın ne yiyeceklerse, sıcak havada bunları biriktirirler. Biz nasıl koyunların, ineklerin sütlerini sağıyorsak, onlar da bazı böceklerin sütlerini sağıp içerler. Bizim tavuklarımız olduğu gibi, onların da yumurta veren böcekleri vardır. Başka karıncaların ellerinden birşey alacakları zaman, tıpkı ordu halinde toplanıp düşmanla savaşırlar. Savaşı kazandıkları zaman yenilen tirirler. Ailelerine bağlıdırlar. Yadüşmanı esir edip yuvalarına gebancılardan hiç hoşlanmazlar.

Bir bilgin tecrübe olsun diye bir yuvada doğan karıncayı almış bir, iki ay başka bir yerde beslemekten sonra tekrar yuvasına götürüp bırakmış. Yuvadakiler onu tanımışlar. Sevinçle karşılayıp sevip, okşamışlar. Halbuki bilginin yuvaya koyduğu yabancı bir karıncanın da üzerine saldırıp derhal öldürmüşler.

Karıncalar sadece çalışmakla kalmazlar. Aralarında oyunlar, eğlenceler de tertip ederler. Karıncaların hayatını yakından inceleyenlerin söylediğine göre karıncalar güreş ve yarış ta yaparlarmış. Bu oyunlar esnasında seviriciler heyecanlanır, sevinir, veya kızarlar, durmadan bağırırlar, gluerlermiş ama, bu sesler okadar azmış ki bizim kulaklarımız bunları duymazmış.

Karıncaların da arılar gibi beyleri, erkek karıncaları, ameleleri vardır. Bir karınca yuvası da bir kovana benzer. Bir ilkbahar sabahı ana karıncalar, erkek karıncalar ve ameleler bir alay halinde yuvadan çıkarlar. Bu yılda bir defa yapılan gelin alayıdır. Bütün gün bu arılar kümeler halinde uçuşup birbirlerine yaklaşırlar. Akşam üstü yuvalarına dönecekleri zaman ana karıncalar kendi kanatlarını koparıp yuvalarına döner ve asıl vazifeleri olan yumurtlamağa başlarlar.

İşte arılarla karıncalar arasındaki başlıca fark buradadır. Arılar da bir tek bey, yani ana arı vardır. Karıncalarda ise ana birçoktur. Bunlar birbirlerile pek iyi geçinirler. Fakat bazan bir bey karınca yuvasına dönmez de gidip başka yerde yeni bir topluluk meydana getirir.

Erkek karıncalar da, erkek arılar gibi çiftleşme vazifelerini yaptıktan sonra ölüp giderler. Ama onlar, arılarda olduğu gibi ameleler tarafından öldürülmezler. Yuvadan dışarıda kalırlar. Böcekler tarafından yenir, soğuktan ölür giderler.

Karıncaların, bizim koyun beslediğimiz gibi beslediği hayvan yaprak bitidir. Onları yuvalarında saklar, büyütürler. İlkbaharda onları ağaçların, yaprakların üstüne çıkarırlar. Hayvanlar burada beslenirler. Zamanı gelince karıncalar bunları tekrar yuvalarına götürüp vücutlerinde birikmiş olan şekerli suyu sağar ve içerler. Ayrıca bu böceklerin çok yumurtlamasından faydalanarak yumurtaların bazılarını da yerler.

Kulaklarından korkan tavşan

Bir keçi tarafından boynuzlanarak ağır surette yaralanan ormanların kralı aslan, bundan sonra krallığında hiçbir boynuzlu hayvanın oturmamasını emretti. Keçiler, boğalar, geyikler, koçlar ve bütün boynuzlu hayvanlar yakalanarak ölüme mahkûm ediliyorlardı. Tavşanın biri gölgesini görerek kulaklarının ne kadar büyük olduğunu görmüş ve bunların boynuz sanılacağından korkmağa başlamıştı.

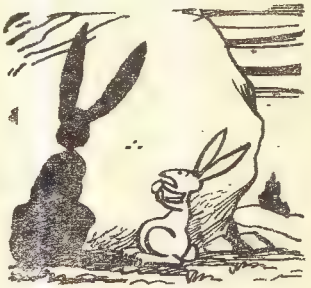

Bir gün, uzun yaz akşamlarında kendisine şarkılar söyleyen arkadaşı cırtlak böceğine:

— «Elveda, dostum,» dedi. «Buradan gitmeliyim. Kulaklarım birer boynuz kadar uzun. Artık rahat ve huzurum kalmadı.»

— «Boynuz mu?» diye cırtlak böceği hayretle haykırdı. «Sen beni kandırıyorum mu sanıyorsun? Senin de benim gibi boynuzun yok.»

Tavşan, «Sen ne istersen de, ben gideceğim,» diye cevap verdi. «Eğer benim kulaklarım da seninkiler kadar kısa olsalardı bile, isteyen gene onlara boynuz diyebilirdi!»

KÖTÜLÜĞÜN BULUNDUĞU YERDEN UZAK DURUN.

Guguk kuşu, Serçe ve Baykuş

Pek tembel bir guguk kuşu kendisine mahsus bir yuva yapmağa geç kalmış, yumurtalarını bir serçenin yuvasına yumurtlamıştı. Serçe, yumurtalardan çıkan yavruların bütün mesuliyetlerini üstüne alarak, onları besledi, kendi başlarının çaresine bakacak bir hale gelinceye kadar baktı. Guguk kuşları uçmayı öğrenince yuvadan ayrılıp gittiler.

Bu sırada ana guguk kuşu, baykuşun yanına gidip, serçe kuşunu şikâyet etti. En kıymetli yavrularını ona emanet ettiği halde, serçenin kendisine hiç kıymet vermediğini söyledi.

Guguk kuşu, «İnanır mısın,»

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Millî Maçları Kaybettiğimiz Ay: EYLÜL

Avrupada futbol mevsimi umumiyetle Eylül ayında açılır ve takımlar bundan sonra maçlar yapa yapa form tutarlar, kuvvetlenirler. Millî takımlar da haftalar geçtikten sonra en kudretli şeklini alır, esasen millî maçların da mevsim ortasına getirilmesine çalışılır. Buna rağmen, bazı zaruretlerden mevsimsiz maçların da yapıldığı olmuştur. İşte bu sebepten, Eylül gibi futbol mevsiminin memleketimizde yeni açıldığı bir sırada yaptığımız bütün millî maçları açık farklarla kaybettik.

Bundan 34 sene evvel, 12 Eylül 1926 da millî takımımız Polonyanın Lemberg şehrinde Polonya millî takımı ile karşılaştı. Zayıf ve fena tertip edilmiş takımımız daha form tutmamış da olduğundan, bir sene evvel 2—1 mağlûp ettiğimiz Polonya takımına 6—1 yenildi. Tek gölümüzü maçın bitmesine 3 dakika kalan Fenerbahçeli Alaettin attı.

Bundan 29 sene evvel, 27 Eylül 1931 de millî takımımız Balkan futbol şampiyonası için Sofya şehrinde Bulgar millî takımı ile oynadı. Formda olmayan ve iyi anlaşamayan takımımız Bulgarlara en açık farklı mağlubiyetine uğradı ve 5—1 yenildi. Tek golümüzü Beşiktaşlı Hakkı (şimdiki başkan) attı.

Nihayet Eylül ayında bir de Genç takımımızın mağlûbiyeti var. 10 Eylül 1958 de Sofyada Bulgar genç millî takımı ile karşılaşan genç takımımız sonradan iki defa yeneceği Bulgar takımına 2—1 mağlûp oldu. Bugünün yıldızları Özcan, Tuncay, Tarık, Mustafa (GS). Ergun (FB), Birol, Aydın'ın da oynadığı maçta tek golümüzü ikinci devrede oyuna giren Birol attı.

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

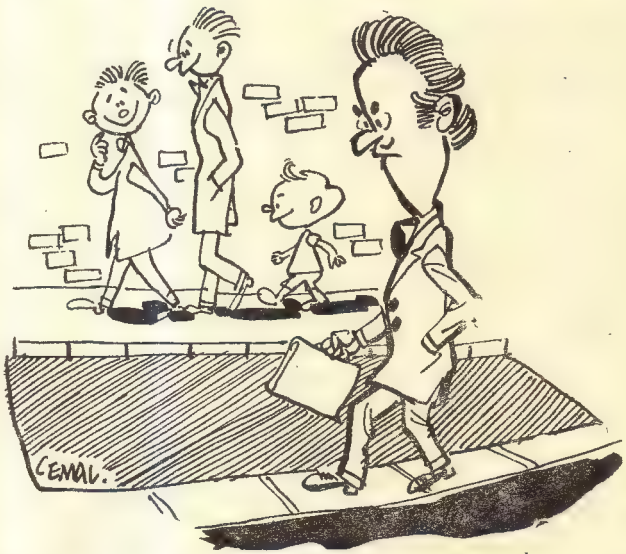

BAŞARMANIN YOLU

Sevgili çocuklar, hayatımız çevremizdekileri annelerimiz, babalarımız ve kardeşlerimiz saydığımız geniş bir aile çenberi içinde gelip geçer. Bu renk renk, çeşit çeşit insanların herbirinin kendine has bir özel hayatı vardır. Acaba hiç merak ettiniz mi? Aralarında yaş ve tahsil bakımından pek fazla fark göremediğiniz iki insandan biri neden hem aile hayatımda hem de iş sahasında büyük başarılar kazanmış ötekisi orta halli kalmıştır? Onu ilerlemekten, başarıya gitmekten alıkoyan şey nedir?

Bir insan vardır ki içine kapanıktır. Çevresiyle alâkadar olmaz. Bazan bütün gün dolaşır da karşılaştığı birine bir «Merhaba» demek istemez. Demez de. Asık suratlıdır. Ne güneşin parlaklığının, ne çiçeklerin güzelliğinin ne de orada burada kaynaşan insanların farkındadır. Önüne bakıp gider. Durdurup, «ne derdin var?» diye sorsanız. Size şöyle anlaşılır cinsten bir cevap ta veremez. İşte biz de yaşıyoruz der. Maaşının azlığından, çocuklarının yaramazlığından ve karısının alâkasızlığından şikâyet eder. Halbuki bu şikâyet ettiği kişilerin herbiri onu bir an için güler yüzlü görmek, neş'eli bulmak için çırpınmaktadırlar. İşinde arkadaşlarıyla yakın bir dostluk ve samimiyet kurmamıştır. Sabah vaktinde işine gelir. akşam da vaktinde çıkar gider.

Ama diğer bir insan vardır, girdiği yere neş'e saçar. Yüzü, iyi ve temiz düşüncelerle pırıl pırıldır, Hiçbir derdi yok mudur dersiniz? Hayır, vardır. O da sizin, yahut benim kadar günlük sıkıntılarla mücadele halindedir. Ama surat asmakla, oturup elini yanağına dayayıp düşünmekle hiçbirşeyin hallolmıyacağını anlamıştır. Çevresindekileri sıkmak istemez. Davranışlarında samimî ve ölçülüdür. Ne söylediğini, ne yaptığını bilir. Dostlarını hiçbir zaman müşkül durumda bırakmaz. Böyle bir kişinin işlerinin kısa zamanda yoluna girmemesi, hayatta ilerleyip muvaffakiyete erişmemesi için bir sebep yoktur sanırım. Onun güler yüzü, samimiyeti en muhkem kapıları açmağa yarıyan bir anahtardır. Nereye gitse iltifat ve alâka görür.

Hayatta başarı kazanmak için güler yüzlü olmak kadar kendi kendimizi tenkit etmek kabiliyetine de sahip olmak gerektir. Yaptığımız bir iş ne kadar mükemmel olursa olsun, ne kadar beğenilirse beğenilsin eğer siz içinizden, «Şurasını şöyle yapsaydım daha iyi olurdu,» diyebilirseniz o zaman muvaffakiyet yolunu tutturmuşsunuz demektir. İnsanlar biribirlerini iltifata boğup, gözlerini karatmakta bazan pek acele ederler. Bu bilhassa sizin yaşlarınızda sık sık tekrarlanan bir olaydır. Okulda kazandığınız bir başarıda belki sizin fazla bir gayretiniz olmamıştır, belki de olmuştur. Bunu herkesten çok siz bilirsiniz. Evde büyükleriniz sizi, «Benim oğlum böyledir, kızım söyledir,» diye gelene gidene övmeğe kalktıklarında sakın gerçeği görmekte kusur etmeyin. Büyüklerinize pek önemli görünen başarınız, çalışmalarınızı aksatmasına meydan vermeyin. Daima daha iyiye, ve güzele sözü değişmez parolanız olmalıdır.

Hayatta sizi büyük başarılar ve büyük hayal sükûtları beklemektedir. Başarılarınızla başınız dönmez, kendinizi kaybetmezseniz, bir güçlüğe uğradığınız zaman onu çözmekte fazla üzüntüye kapılmazsınız. Temkinli olan kazanır.

ÖZAY SUNAR

---

diye sözlerine devam etti, «Nankör yavrularım, kendilerini benim dünyaya getirmiş olduğumu akıllarına bile getirmeden uçup gittiler. Bana karşı küçücük bir iyilikte bile bulunmadılar.»

Akıllı baykuş, «Sus, sus, böyle konuşma,» diye cevap verdi. «Hiçbir zaman başkalarından, senin onlara vermemiş olduğun birşeyi bekleme. Bütün kabahat sende. İyi kalpli serçe senin öksüz bırakıp gittiğin yavrulara annelik yapıp, onları besledi. Şunu da unutma, başkalarına iyi olmağı öğreteceğin yerde kendin minnettar olmasını öğren.»

KÖTÜ RUHLU KİMSELER, BAŞKALARINI KÖTÜLEMEKTEN ZEVK ALIRLAR.

HAYVAN TEKMESİ

Adamın birine kötü bir adam durup dururken bir tekme vurur. Adam ses çıkarmaz. Görenler:

—Niçin mukabele etmedin? diye sorunca şu cevabı verir:

— Sizi bir hayvan tekmelemiş olsa ne yaparsınız?

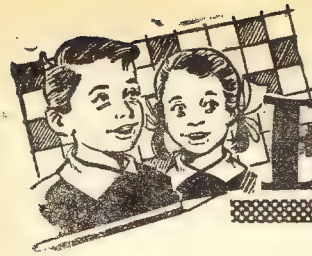

Eğlence BİLMECE BULMACA

KULLANILMAMIŞ

Doktor bir hafta önce baktığı bir hastasına bir ilâç verdi ve:

— İlâç şişesinin üstünde ne yazıyorsa aynını yapın. Korkulacak önemli bir hastalığınız yoktur! dedi.

Tekrar hastasını yoklamağa gittiğinde hiçbir iyileşme görmediği için hayrette kaldı.

— İlâcı her gün içtiniz mi? diye sordu.

Saf hasta:

— Hayır, hiç içmedim. Çünkü kutusunun üstünde «şişeyi sıkı sıkı kapalı tutunuz» diye yazıyordu.

— !...

KREM

— Ekmeğine krem sürmüşsün.

— Bana ne, sen annemin sürdüğü tereyağından sür demedin mi?

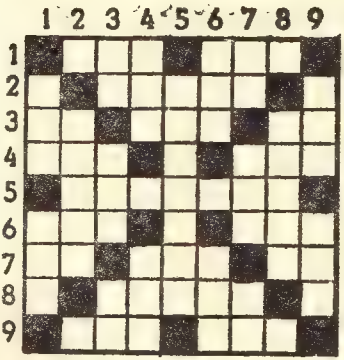

Soldan sağa doğru :

1 — Yemeninin ucuna takılır, damarda dolaşır. 2 — Terbiyesiz. 3 — Kasapta satılır, gelin süsü, fiatın kısaltılmışı. 4 — Parlak, bir emir. 5 — Önceden bilme. 6 — Bir, bitki ipliği. 7 — Kırmızı, çabuk, bir nota. 8 — Bir çeşit kumaş. 9 — Bir çeşit çocuk, söz.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Keyifli, bir mevsim. 2 — İnhisar. 3 — Bir hayret sesi, bir tane, bir soru eki. 4 — Arka, ince ses. 5 — Kurtuluş. 6 — Kalın tüy, elektrikli çıngırak. 7 — Çok değil, bir akar su, bir nota. 8 — Mumun ortasındaki. 9 — Sarı toprak, gelecekten haber alma işi.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	E	P	E	Y	■	T	A	N	E
2	M	E	T	E	■	A	T	E	Ç
3	E	K	■	L	A	Z	■	Ş	İ
4	L	İ	Ş	E	■	E	Ş	E	K
5	■	■	E	■	■	■	E	■	■
6	K	A	S	A	■	İ	N	E	K
7	E	L	■	C	E	P	■	K	A
8	P	İ	R	E	■	E	M	İ	R
9	İ	M	A	M	■	K	I	N	A

EVVELKİ SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

Düzeltme : Geçen sayımızdaki bilmecenin halli yanlışlıkla aynı sayıda verilmiş ve böylece evvelki sayımızdaki bilmecenin halli geçen sayıda çıkacakken bu sayıya kalmıştır. Özür diler düzeltiriz.

İKİ AÇIKGÖZ

İki cebi delik açıkgöz bir lokantaya girerek bol bol en pahalı yemeklerden yediler. Sonra ellerine cüzdanlarını alarak kasaya yaklaştılar.

Biri parayı ben vereceğim dedi. Öbürü itiraz etti. Lâf uzayınca kasadaki kız şüphelenmeğe başladı. Nihayet biri:

— Parayı kim verirse versin kızmazsınız değil mi? diye sordu.

— Hayır.

İkisi de koşarak lokantadan çıkarken bağırdılar.

— Öyleyse siz ödeyin!...

YALAN

Ahmet Reşit, Ayhanla Beyhanın kulaklarından tutmuş, ikisine birden soruyordu.

— Söyleyiniz bakalım, dolaptaki tatlıyı hanginiz yediniz?

Ayhan atıldı.

— Beyhan yedi baba!

Beyhan:

— Yalan söylüyor babacığım, dedi. Odada kimse yoktu ki! Benim yediğimi nereden görmüş?...

Beraber
GÜLELİM

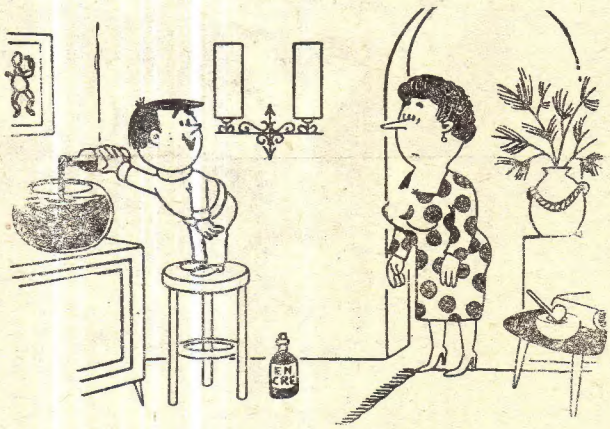

— Balıkların uyuduğunu hiç görmedim. Bari mürekkeple gece yapayım da uyusunlar...

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 36 CİLT: 1960-2
7 EYLÜL 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

İMTİHANDA

Oğretmen sordu:

— Bir kadın dersem ne olur?

Şadan bir türlü cevap veremiyordu. Öğretmen:

— Tekil olur değil? dedi. Ya iki kadın dersem ne olur?

— .....

— Çoğul olmaz mı Şadan?

—Evet öğretmenim.

— Ya üç kadın dersem?

Bu defa Şadan birdenbire cevap verdi:

— Dedikodu olur öğretmenim.

İKİ ÇOCUK ARASINDA

— Babam dayak atarken, biraz bağırırsam kurtulurum.

— Ben hiç bağırmam.

— Neden?

— Çünkü faydasızdır.

— Baban çok mu merhametsiz?

— Hayır, merhametsiz değil, sağır!

ARİTMETİK DERSİNDE

— Sofraya beş baklava koysalar da ikisini yesen kaç baklava kalır?

— Hiç efendim.

— Nasıl hiç?

—Baklava görünce dayanamam da!

SIRTLAN

Naci bir türlü sırtlanı hatırlamıyordu. Oğretmen suali biraz daha açtı:

— İyi düşün Naci... Hani gayet hızlı giden, insanı görünce bağırarak üzerine atılan, altına alıp parçalıyan...

Naci birdenbire buldu.

— Buldum öğretmenim. Otomobil!

DURUMA GÖRE

Kenanın bir köpeği vardı. Bir gün bir adam koşarak yanına geldi:

— Kapının yanında duran köpek sizin mi?

— Duruma göre!...

—Ne demek?...

— Yani, ne için soruyorsunuz?... Almak için mi?... Yoksa sizi ısırdı da onun çin mi?

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZÜN CEVABI

7. sayfadaki soruların doğru cevapları :

1 — Resimdeki sebze sakız kabağıdır.

2 — Kuduz aşısını Pastör bulmuştur.

3 — Kanije müdafiî Tiryaki Hasan Paşadır.

Kütüphanenizin En Zengin Kültür Hazinesi

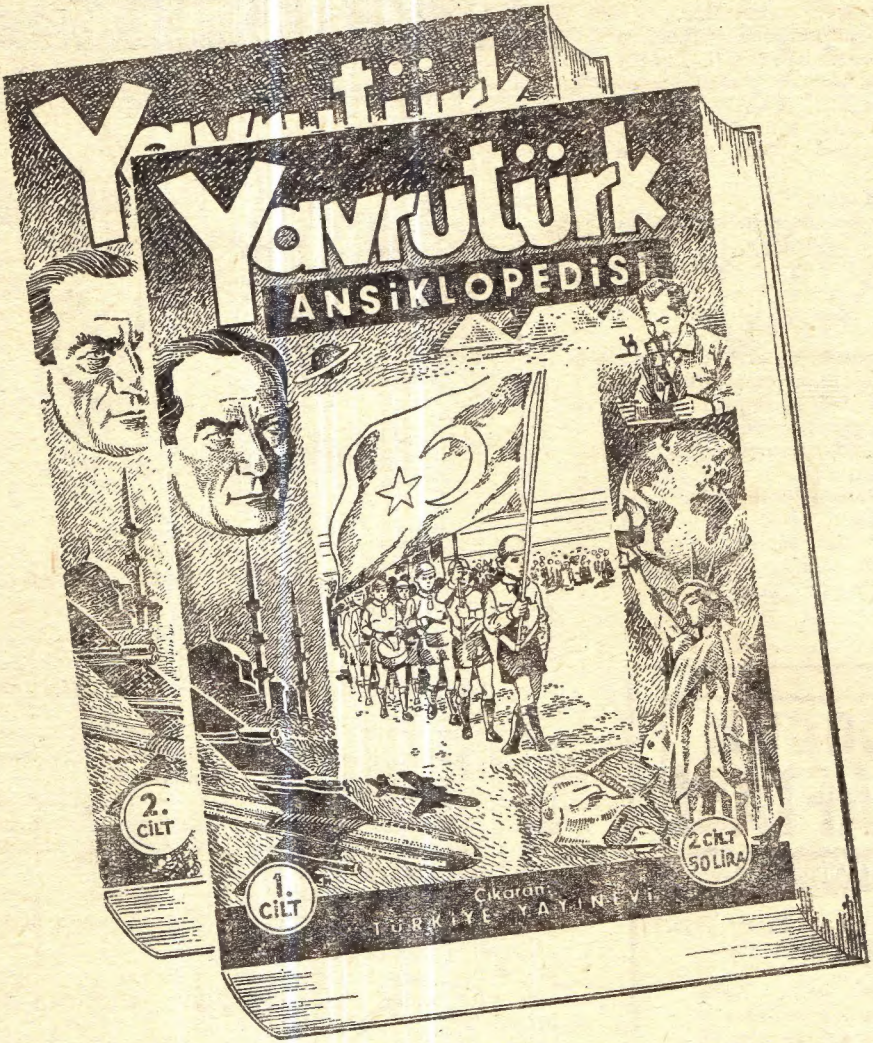

En Son Sistem ve En Mükemmel
Çocuk ve Okul Ansiklopedisi

Ç I K T I

2 cilt - 1000 sayfa - 1000 konu - 2000 resim - 200 harita - 11 renkli ilâve tablo - Anektodlar, hikâyeler, enteresan istatistikler...

2 ciltlik takımın fiatı 50 liradır

5 BUCAKTAN

YENİ ZELANDA'DA BULUNAN BİR DAĞIN İSMİ 57 HARFTEN MÜTEŞEKKİLDİR---

LONDRA İLE NEWYORK ARASINDAKİ MESAFE BRİSTOL-BRABAZON İSİMLİ UÇAKLARLA HİÇ DURMADAN KATEDİLMEKTEDİR.. BU UÇAKLARIN KANAT BOYLARI 77. M. AĞIRLIKLARI 120 TON OLUP SÜR'ATLERİ 480 KM. DİR.

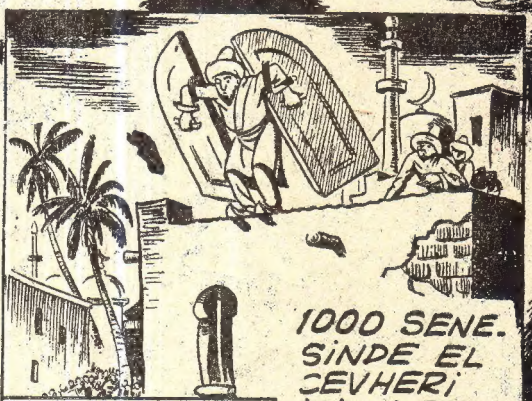

1000 SENESİNDE EL CEVHERİ İSİMLİ BİR TÜRK İKİ KAPI KANADI İLE UÇMAK İSTERKEN ÖLDÜ---

AVUSTRALYA'DA YAŞAYAN BİR CİNS ATIN TIRNAKLARININ YERİNE FİL HORTUMU GİBİ KIVRIK BİRER KISIM VARDIR---

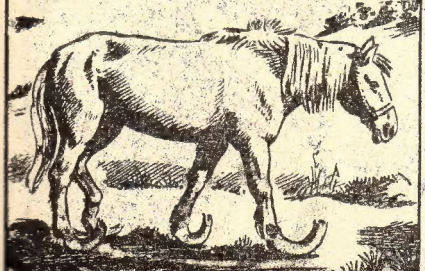

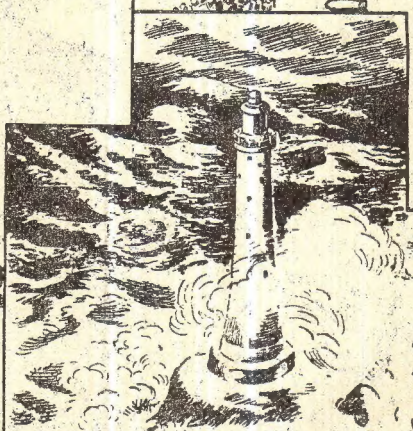

BİR DENİZ FENERİ BEKÇİSİ İLE RÖPORTAJ YAPMAĞA GİDEN B.B.C. RADYOSUNUN İKİ MEMURU KARAYA DÖNMEK İÇİN 27 GÜN KOPAN FIRTINANIN DİNMESİNİ BEKLEMİŞLERDİR---

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
PLÂJA KÖPEK GİREMEZ
— Köpeğim insan gibi hareket ettiği için heryere girebilir.
KUŞ TÜK